

[1720].

Facem știre cu această carte a Domniei Meii tuturor cui să cade a ști. Iată c'au vinit înaintea Doamnei Mele și a tot Svatul nostru dumnilui Ion Neculce biv Hatman de s'au părăt de față cu dumnilui lordachi Vel Căpi[tan] de Codru, ficiorul răpoosatului Lupul Costachi biv Vel Vornic, pentru un sat anume Boianul de la ținutul Cernăuților, jeluind Ion Hatmanul pecum acel sat este a dumisale dreptă ocină de moșie. Și, tâmplându-să de au lipsitu dumnilui din țară, de au fostu înstreinat, 9 ani, de pe vreme ce au venit Țariul moschieescu cu ostile aici în țară, din v[e][eatul] 7219, până acmu la veletul 7228, care dede samă c'au fost să să întorcă dumnilui din Chiiov înapoi, ca să vie în țară, înțelegând c'au ertat puternica Inpărăție Turcească pre tooți cei ce au fostu greșit la cele vremi, numai Moscalii l-au poprit 2 ani peste Nipru, la târgu la Harcov, pentru căci au avut Moscalii zelog la Po[ar]tă pe ficiorul lui Șeremet, ca să nu să facă nescai amestecături să nu potă eși oamenii lor și nu numai pe dumnilui, [ce] și pe Iordache Ruset Vornicul și șapte alți boiari și neguțitori de Moldova au fostu poprit acolo pentru această precină. Iar, după ce [i]-au slobodzit de acolo, au venit pen Țara Leșască la hrăniți și 'ndată au aginsu la Doamnie Sa Neculai-Vodă ca să vie la pământul seu, precum ni-au arătat și carte de la Neculai-Vodă, precum iaste ertat ca și alții mulți greșiți de la puternica Inpărăție, și ș'au fost trimis și giupăniasa de au ședzut un an în țară, tănuită, pentru căci dumnilui Lupul Vornicul ș'au fost făcut drese de la Neculai-Vodă pe sat pa Boian și sta de dzi de nopte de-i face îpedecături și tulburări de spre Turci și de spre alți ca să nu vie la pământul seu. Apoi, tâmplându-să de s'au mutat Neculai-Vodă în Țara Munteniască și viind Doamnie Mea în Scaunul Moldovi, iarăși s'au făcut multe amestecături și tulburări în țara noastră, de cătane și de prădzi de Tătari și de fomete și de omor, nu s'au putut afla vreme ca să potă vini dumnilui în țară până la ceasta vreme. Și acmu răsufând Dumnedzău, cu mila sa, pământul nostru, mai cu li[ni]ște, am stătut și noi de am isprăvit ferman de la Mărie Sa Apti-Pașa, sacascheriul de Hotin, cu porunca puternicii Inpărății, ca să fie ertat și să-și vie la pământ să-ș stăpânească tote moșiile sale și de spre nime nici o supărări să n'aibă. Deci, viind dumnilui acmu în țară, au jeluut la Doamnia[a] Mea, cu lacrimi, cum că i-au luat Lupul Vor[nicul] acel sat Boianul de l-au ținut până acmu fără nicia dreptate, și'ncă i-au mai luat multe ce au mai aflat la casa dumisale la Prigoreni, și dipe la alte sate, stupi și alte bucate și toată pojijie casei, ce au aflat de a dumisale Hatmanului Ion, și viile dela Bezenghești încă nu li-au lăsat să le lucredze alte rude, și li-au pustiit. Iar dumnilui Iordachi sin Lupul Vor[nicul] arătat-au un ispisoc de la Doamnie Sa Neculai-Vodă și o mărturie dela arhirei și dela toți boarii țărâi nostre, scriind multe pricini asupra lui Ion Hatmanul și asupra lui Ștefan Luca Vist[ernicul] cum că ei cu meșteșugurile și cu svaturile lor au înblat de au adus pe Țarul Moscului cu ostile în țară asupra puternicii Inpărății Turcești și din faptele lui au cădzut țara la mare pradă și robie, și au luat și bani de la Moscali, să facă oști. Și, tâmplându-să la cie vreme dintru toți boerii țărâi numai dumnilui Lupul Vornicul, și vădzând peire tuturor, s'au dus cu capul a mână la oste turcească la Mărie Sa Vizirul Mehmet-Pașa Ba[1]tagiul și la Mărie Sa Dovlet-Chiri Hanul de au cădzut la picio[ajrile] lor, și după multe muștrări s'au milostovit acei stăpâni, și s'au potolit prada țărâi, și după acei, după a lor fapte și hainlâc, ce au fost făcut asupra Inpărății, au cădzut Lupul Vor[nicul] la înehiso[a]re, la Varna, cu alfi 2 boeri, de au ședzut multă vreme, perzându-și toot prilejul din faptele acestor boeri, ce s'au numit mai sus și cu alții ce s'au dus cu Moscalii, și, rămăind moșiile, s'au luat în samă g[ospo]d. Iar satul Boianul cu vecini și cu toot vinitul ot Cernăuți a lui Ion Hatmanul și pol sat de Bărboși de la ținutul Fălciului a Lucăi Vistierul l-au dat miluire Lupului Vor[nicului], pentru ace multă slujbă ce-au făcut țărâi și pentru pradă și închisori ce au pătimit, cum scrie mai sus, ca să fie moșie în veci cu blăstăm. Deci Visternicul Luca, tâmplându-să de au vinit mai înaintea în țară, decât Hatmanul Ion, dede samă înaintea Divanului nostru, pe cum, aflând Neculai-Vodă dreptate, au poruncit Lupului Vor[nicului] să caute să de moșiile înapoi, să n'astepte Divan, să mai facă mai mari tulburări, și i-au dat moșiile. Deci și dumnilui Ion Hatmanul cu mare giurământ giură înaintea Divanului nostru că i-i mare năpaste dispre toate pricinile ce mai sus scriu, că el n'au fost nici-un [în]demnător, fără căt slugă au fost unui stăpân, au căutat;

să-i slujască cu dreptate ce i-au poroncit, nici i s'au cădzut să facă hicleșug, nici au fostu v'un putincios ca cela ca să aducă oști moschicești înpotriva Porții înpărătești, că alți fel de pu-tincioși mai cu stăpânire de pentr'alte țări au silit multă vreme ca să rădice pe Moscali asupra Turcilor și n'au putut, fără cât atunce l'ace vreme, fugind Craiul Șvedului Ia Tighina, s'aj stricat păci și, prădându Hanul și Soltanul în Țara Căzăcească iarna, rădicatu-s'au și Moscalii primăvara de s'au pornit după dânșii, precum știi toata lume. Și, vădzindu-să că să rădică Țariul Moscului, nu numai Dumitrașco-Vodă să hie bucurat să să agiungă, ci și alte stăpânii creștinești să bucura și să agiunge cu Moscalii, și poate mulți și din pamenteni și din arhi[e]rei noștri să hie agiuns l'ace vreme și fără știre lui Dumitrajco-Vodă. Căci, atunce intrând ostile în pământul nostru, era o tulburare mari de nu să asculta unul cu alalt; și bani dela Moscali, să facă oste, Dumitrașco-Vodă au luat de au dat a toată țara, dar nu noi, precum scrii în uric, și nu numai Moldovenilor au dat bani Moscalii, ce au dat și Leșilor și Muntenilor și Sirbilor și a tot creștinul pe unde-șu era. Iar, pentru pediapsa ce au tras la Varna și cheltuiala și nește sate ce li fini Hanul, dedi samă dumnialui Ion Hatmanul că, după ce au vinit dumnialui Lupul Caimacam în Iași, au făcut multtă supărare ominilor în Iași, și face mari bățai și grozi de strânge pe omini de bani ce-i înpărțisă Moscalii neguțitori și pi slujitori și pi bejenari, de tot carul cate 2 lei lua. Și 'nșelegând Vizirul de ace supărare și bățai ce face oaminilor, l-au dat în pediapsă la Varna. Ce nu sânt vinovați dumnialor să plătiască ped[i]apsă sau cheltuiala sau sateli, că pentru nesocotiala sa au cădzut în vina acei. Iarăși mai dzise Iordachi sin Lupul Vornicul e'au mai trimis Lupul Vornicul] 11 pungi de bani luați cu datorie: acei bani s'au fost luat de la țară, pe cum mai sus să pomeneste și, viind la Neculai-Vodă de iznov, iarăși i-au mai dat și Neculai-Vodă, și să hie rămas câteva pungi de bani, carii i-au fostu dat Dumitrașco-Vodă să cumpere pane. Și așe s'au socotit că nu-i nici un păgubași. Așjidirile ce mai zise Iordachi sin Lupul Vornicul] că un Domnu i-au dat și-i volnic Domnul a da, am socotit: ce iaste cu dreptate și cu pricini dovedit pot da Domnii, iar pi strămbătate nici Domnii nu pot da moșii omenești, că și noi în trei rânduri am fost, și alți răposai Domni, și acel obicei nu l-au făcut, nici noi nu-l primim. Deci dumnialui Ion Hatmanul mai mult nu răspunsă, fără căt s'au lăsat asupra sufletului Svinții Sale chir Ghedeon Mitropolitul și asupra dumnilor sale boerilor celor mari ce s'au tământat la Divanul nostru, anume dumnialui Ilie Catargiul Marele Log[ofăt] și dumnialui Dariie Donici Vel Vornic de Țara-de-gios și Ion Sturdze Vel Vor[nic] de Țara-de-sus și Dumitrașco Răcoviță Hatman și Constantin Costachi Vel Spătar, Sandul Sturdze Vel Ban, Iordachi Ca[n]tacuzino Vel Vistper], Toderășco Pălade Vel Comis și Neofit egumănul de Golăee, zicând dumnialui Ion Hatmanul, de lu vor lua cu sufletul dumnialor boerii sau Svinție Sa părintele Mitropolitul, carii mai sus sint scriși, cum că sint numai dumnialor acești 2 boeri vinovați, Ion Hatmanul și Ștefan Luca, cu ace pricină ce scrii în uric, și alții din arhirsii sau din boeri n'au fost nime vinovați, nici amestecați la cele fapte ce scriu mai sus, niciunul din toată țara, atunce nu numai de moșii să hie păgubași, ce șe de viață să fie lipsiți. Deci Svinția Sa Mitropolitul și dumnialor boerii carii mai sus sint pomeniți n'au cutedzat a-i da vinovați numai pe dumnialor, ce au mărturisit cu dreptate înaintea noastră, că toate pricinele ce li-au mărturisit Hatmanul Ion sint adevărate, numai, atunci l'ace vreme când au făcut uricul și mărturie Lupul Vornicul], nefiind dumnialui în țară și fiind dumnialui putincios Lupul Vornicul] la Neculai-Vodă, au năpăstuit și au făcut cum i-au fost voe lui, și părinții arhieriei, și boerii, fiind atunce în pripă înspăimântați de greșeli ce făcusă, în grija morții, și au căutat numai să facă voe dumisali Vornicului Lupului, pe cum au poftit și, ce li-au poroncit Neculai-Vodă, așe au făcut. Deci, Doornie Mea, înșălegând de la dumnialor, nu odată sau dă doa ori i-am întrebat și tot așe au mărturisit; și, văzind că răspund dumnialor tot așe că nu-s vinovați nici cu atăta, n'am lăsat și am luat dresese din mana lui Iordachi sin Lupul Vornicul] și li-am dat în mâna Svinții Sale părintelui chir Ghedeon Mitropolitul, să socotiască cu frica lui Dumnedzău și cum știi lucrurile dipe ace vremi Svinție Sa și boerii cari mai sus scrie, și cui să de acele drese, acelui să le de, cu frica lui Dumnedzău, ori Hatmanului Ion, ori ficiorului Lupului. Deci părintele Ghedeon așe au socotit cu toți boerii ce s'au numit mai sus că să cade să hie moșiile iar la mâna dumisale Hatmanului Ion și a Lucăi Vistiernicului], că s'au fost luat cu mare strămbătate, și li-au dat de bună voe iarăși în mana lui Ion Hatmanul, ca să-și stăpăniască moșiile. Deci Domnie Me, dacă am adevărit într'acesta chip, pe cum să mărturisește mai sus Doornie Mea, înpreună cu tot Svatul nostru, încă au socotit că, de i s'ari hi și cădzut v'o milă pecum arată c'au slujit țărâi dumnialui Lupul Vornicul, s'ari hi cădzut să-l miluiască din milă domniască, cum și alți răposai Doornii pe carii au făcut drepte slujbe i-au miluit din moșiile domnești, carii sint drepte a țărâi, iar nu din moșiile boerești, căci presăninata Portă; după înto[r]ceri Moscalilor, îndată spre toți au arătat milă și i-au ertat pe toți de to[a]te greșelile lor ca să să înto[a]rcă la pământul lor să hii birnici precum au fost și înaintea vreme. Deci Domnie Me li-am dat și li-am întărit cu acest uric și de Ia Domnie Me cu toată îndreptăciune să-și ție moșiile cu bună pace în veci de veci cu toot vinitul, iar, de ari mai ave lordachi siii Lupul și alte dresă sau întărituri sau cărți turcești sau mărturii viclene peste aceste moșii, și și pe alte moșii a dumnilor sale făcute de pe acele vremi și acmu la divan nu le-r hi arătat ori că[n]du s'ari ivi, să n'aibă a le ține în samă nimi.